

P R Æ F A T I O.

collegit locos & Chronico suo inseruit, unde maxima ipsi habenda sunt gratia. Tertio scriptorum, qui typis editi sunt, sententias saniores ex melioris notæ codicibus desumptas tradit. Hæc Chifflet. in Tenneur. expenso refut. cal. 10. nec immeritò. Sanè demto uno nondum edito scriptore Seculi XII. qui & ipse cognationes studiosè explicuit, non memini videre, qui eo in genere paria faciat Alberico. Habet etiam alia memorabilia, quale illud, quod unum nunc producam, nec nisi in ipso, & ex ipso in Nussienfi monacho legi, Fridericum Barbarossam, cum primum in Italiam tenderet, in frequenti procerum Germaniæ conventu constituisse, ut si forte tunc extingueretur Suevica sive *Wibelingiadum* adoptivorum familia, Imperium in Henricum Leonem *Guelfum* transferretur.

Ineditos autores complures citat noster, sed unum, pene alias ignotum nominare nunc suffecerit, cujus verba passim exhibentur. *Guidonem ex nobili Barochiorum familia*, Cantorem S. Stephani Catalaunensis, qui Chronicon ab initio Mundi ad sua usque tempora, mortemque Richardi Regis Angliæ deduxit, obiitque anno 1203. ubi de eo noster videatur. Editos scriptores ex Alberico verba eorum exhibente non rarò posse emendari, notavit idem Chiffletius, locumque Eginhardi produxit (Lum. prærog. 13. ad ann. 894.) ubi vulgò habetur *proprium suum*, cum Albericus rectius legerit *proprium filium*. Ita cum in Ottone Frisingensi legitur *Guegesar*, Albericus ad ann. 1106. habet *Wisa-tum*, quod hodie vocant Viset in tractu Leodiensi. Sic cum in eodem Ottone legatur *Caristallium*, Albericus ad 1136. habet

*Andrian
Afflige me /
ad an. 1160
longe aliter.*

